

Josephine Ramsing Parnas

Fra: Henriette Andersen [HA@d-s-k.dk]
Sendt: 21. april 2006 14:07
Til: Josephine Ramsing Parnas
Emne: Servicedirektivet, KOM (2006) 160

DSK har fået ovennævnte i høring og henviser i det hele til høringssvar afgivet af HTSI

Med venlig hilsen

Henriette K.B. Andersen
Underdirektør, advokat
De Samvirkende Købmænd
Svanemøllevej 41
2900 Hellerup

tlf. 39 62 16 16
fax 39 62 03 00
e-mail HA@d-s-k.dk

Erhvervs- og Byggestyrelsen
Att. Josephine Parnas
jp@ebst.dk

24. april 2006

Benedicte Federspiel
Dok. 41872/ph

Service direktivet

Erhvervs- og Byggestyrelsen har anmodet om bemærkninger til Kommissionens reviderede direktivforslag om tjenesteydelser i det indre marked (servicedirektivet).

Høringen er bilagt et notat på en side, der omtaler nogle ændringer i forhold til det oprindelige direktiv. Disse ændringer er ikke en stor overraskelse, og det havde være nyttigt, såfremt notatet også havde forholdt sig til eventuelle ændringer i forhold til den meget omtalte afstemning i Europa-Parlamentet i februar, som det er anført, at Kommissionen "i al væsentlighed" har rettet sig efter i det reviderede forslag.

Som Forbrugerrådet tidligere har givet udtryk for, er vi **moderat glade** for det kompromis, som Europa-Parlamentet nåede frem til, idet vi bl.a. beklagede, at så vigtige områder som den private sundhedssektor og det juridiske område var undtaget. Kommissionen har valgt, at **det juridiske område fortsat skal være omfattet, hvilket Forbrugerrådet støtter.**

Artikel 3, stk. 2, omtaler, hvilke retsregler der skal gælde i forbrugersager (private international law - Rom I og II). Imidlertid er ingen af disse forordninger færdigbehandlet, og Forbrugerrådet er bekymret over, at der i Kommissionens formulering af artikel 3, stk. 2, står, at forbrugerens hjemlands regler vil gælde "in principle". Dette var ikke formuleringen i Europa-Parlamentets forslag til artikel 3, stk. 2, hvor der stod, at forbrugeren "in any case" vil kunne anvende reglerne i sit hjemland. Dette er især vigtigt, fordi udkastet til Rom II i øjeblikket beklageligvis ikke automatisk giver forbrugeren denne mulighed i sager om produktansvar.

Forbrugerrådet finder **ikke**, at det er rimeligt, at der er forskel på hensynet til forbrugerbeskyttelse – "**overriding reasons relating to public interest**", der i artikel 4, pkt. 7 (a), bl.a. definerer dette som omfattende forbrugerbeskyttelse. Dette hensyn nævnes i artikel 9 og 10, der omhandler retten til at etablere sig, men ikke når

Fiolstræde 17
Postboks 2188
DK-1017 København K

Tlf. (+45) 7741 7741
Fax (+45) 7741 7742
Mail fbr@fbr.dk
Web www.fbr.dk

det drejer sig om fri bevægelighed, hvor artikel 16, stk. 3, ikke indeholder en tilsvarende formulering.

Vedr. **artikel 27 om ansvarsforsikring og garantier** finder Forbrugerrådet, at der skal stilles krav herom (ikke blot overlades til medlemsstaten ("Member States may ensure...")), ligesom tjenesteyderen skal give oplysninger om indholdet – ikke kun på anmodning fra modtager af tjenesteydelsen ("at his request"), i hvert fald ikke hvis denne er en forbruger.

Ligeledes finder Forbrugerrådet, at tjenesteyder i **artikel 28 om "After-sales guarantees"** på eget initiativ skal informere modtageren herom, og ikke kun "at his request".

I **artikel 32 om "Settlement of Disputes"** er der foretaget visse forbedringer, men Forbrugerrådet mener fortsat, at der bør stilles krav om, at der oprettes uafhængige og effektive klagesystemer.

Med venlig hilsen

Villy Dyhr	Benedicte Federspiel
Chef for Politisk Afdeling	Chefkonsulent

Erhvervs- og Boligstyrelsen
Att.: ebst@ebst.dk
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

21. april 2006

Høring vedr. EU Kommissionens reviderede forslag til servicedirektiv

Tak for muligheden for at kommentere direktivforslaget.

Vi har ingen kommentarer, men noterer os, at det er blevet præciseret, at evt. specialdirektiver går forud for servicedirektivet.

Med venlig hilsen

Henrik Carmel
fagkonsulent.

Foreningen af Registrerede Revisorer.

Josephine Ramsing Parnas

Emne: Høring vedr. Servicedirektivet

Til Josephine Ramsing Parnas

Indledningsvis vil jeg beklage den sene fremsendelse af høringssvar, som jeg håber, at man alligevel vil tage i betragtning.

Foreningen af Rådgivende Ingeniører har følgende bemærkninger til Servicedirektivet:

Art. 27 er efter FRI's vurdering en kilde til bekymring, idet forsikringskravene og ansvarskravene i diverse EU-lande ikke harmonerer. FRI's europæiske organisation EFCA har udarbejdet en rapport om forsikringssituationen i diverse EU-lande. Det fremgår heraf klart, at kravene er meget forskellige. Det vil derfor være et stort problem at få art. 27 til at fungere i praksis, hvilket er uhensigtsmæssigt.

For så vidt angår direktivet generelt vedlægges endvidere EFCA's bemærkninger. Begge dokumenter er på engelsk, hvilket jeg forudsætter ikke er noget problem.

Med venlig hilsen
Ulla Sassarsson, advokat
FRI
Kristianiagade 8
2100 København Ø
Tlf.: 35253737
E-mail: US@frinet.dk
Fax: 35253738

THE STATUTORY REQUIREMENT FOR THE PROVISION OF PROFESSIONAL INDEMNITY INSURANCE WITHIN EFCA MEMBER ASSOCIATIONS

- A report by the Professional Liability Committee -

Ewan A MacGregor
Chair Professional Liability Committee
11th January 2006

Purpose

Article 27 of the proposal for a directive of the European Parliament and of the council on services in the internal market [SEC (2004) 21] states:

"Member States shall ensure that providers whose services present a particular risk to the health or safety of the recipient, or a particular financial risk to the recipient, are covered by professional indemnity insurance appropriate to the nature and extent of the risk, or by any other guarantee or compensatory provision which is equivalent or essentially comparable as regards its purpose."

The purpose of this report is to examine what provisions, if any, exist within EFCA Member States for the statutory provision of Professional Indemnity Insurance.

Method

A questionnaire was issued to all Member Associations to establish whether a statutory regime existed and if not, what level of PII was commonly provided by consulting engineers.

Summary

Responses were received from sixteen associations:

[Belgium, Denmark, France, Greece, Hungary, Ireland, Italy, Netherlands, Portugal, Poland, Romania, Spain, Sweden, Switzerland, Turkey, United Kingdom]

Other than in France, Italy and Poland there are no statutory requirements for consulting engineers to carry PII.

However in a previous study Portugal had stated a requirement to carry PII, while Austria had stated that there was a requirement for chartered engineers to carry PII but not consulting engineers. [Austria have not participated in the current exercise].

Responses

The sixteen responses are summarised as follows:

BELGIUM / ORI

- No statutory requirements to provide PII
- Standard forms of appointment do not require consulting engineers to provide PII
- Consulting engineers generally include a negotiated level of PII based on a capped financial amount

DENMARK / FRI

- No statutory requirement to provide PII
- Standard forms of appointment do require consulting engineers to provide PII
- A unique figure is included for each project based on either a multiple of their professional fees or a capped financial amount

FRANCE / SYNTEC – INGENIERIE

- Statutory Requirement to provide PII for particular area of work
- Standard forms of appointment do not require consulting engineers to provide PII for other areas of work
- Consulting Engineers negotiate levels of PII as a basis of a factor of their fees or as a capped financial amount

GREECE / HELLASCO

- No statutory requirement to provide PII
- Standard forms of appointment do not require consulting engineers to provide PII
- Although consulting engineers do not generally negotiate individual provisions of PII, a value of €1 million is considered reasonable for medium and large projects

HUNGARY / AHCEA

- No statutory requirement to provide PII
- Standard forms of appointment do require consulting engineers to provide PII

- A unique figure is included for each project based on either a multiple of their professional fees or a capped financial amount

IRELAND / ACEI

- No statutory requirement to provide PII
- Standard forms of appointment do require consulting engineers to provide PII
- A unique figure is included for each project based on either a multiple of their professional fees or a capped financial amount
- Public Tender Contracts require €6.5m of PII

ITALY / OICE

- A number of laws require consulting engineers to provide PII.
- The level of PII required is limited to 10-20% of the works value to a maximum of €2.5 million
- The requirement to provide PII is for contractual liabilities only

NETHERLANDS / ORI

- No statutory requirement to provide PII
- Standard forms of appointment do require consulting engineers to provide PII
- A unique figure is included for each project based on either a multiple of their professional fees or a capped financial amount
- The appointment contracts carry an effective limit on financial liability to €1 million or the level of the fee whichever is the lesser. (For certain public contracts, the limit of liability is €1 million on the level of fee whichever is the greater)

PORTUGAL / APPC

- No statutory requirement to provide PII
- Standard forms of appointment do require consulting engineers to provide PII
- A unique figure is included for each project based on either a multiple of their professional fees or a capped financial amount
- Consulting engineers generally carry a general level of PII as a percentage of their annual turnover

POLAND / SIDIR

- A minister of Finance Decree of 2002 requires PII for civil liability of engineers and architects
- The level required is €50k, and is for all activities of the engineer
- Contractual liability is covered by a separate insurance policy up to the value of the contract

ROMANIA / ARIC

- No statutory requirements to provide PII
- Standard forms of appointment do not require consulting engineers to provide PII
- Consulting engineers do not generally negotiate individual provision of PII

SPAIN / TECNIBERIA CIVIL/ASINCE

- No statutory requirements to provide PII
- Standard forms of appointment do not require consulting engineers to provide PII
- Consulting engineers generally include a negotiated level of PII based on a capped financial amount
- There is a statutory limit of financial liability in public procurement contract of 50% of the damages to a limit of 5 times the fee value

SWEDEN / STD

- No statutory requirement to provide PII
- Standard forms of appointment do require consulting engineers to provide PII
- A unique figure is included for each project based on either a multiple of their professional fees or a capped financial amount

SWITZERLAND / USIC

- No statutory requirement to provide PII
- Standard forms of appointment do not require consulting engineers to provide PII
- Consulting engineers generally include a negotiated level of PII based on a capped financial amount

TURKEY / ATCEA

- No statutory requirement to provide PII
- Standard forms of appointment do not require consulting engineers to provide PII
- Consulting engineers generally include a negotiated level of PII based on a capped financial amount

UNITED KINGDOM / ACE

- No statutory requirement to provide PII
- Standard forms of appointment do require consulting engineers to provide PII
- A unique figure is included for each project based on either a multiple of their professional fees or a capped financial amount
- Financial caps on liability are often agreed but this does not affect the level of PII to be provided by the consulting engineers

EUROPEAN ENGINEERING CONSULTANCY AND THE PROPOSED DIRECTIVE ON SERVICES IN THE INTERNAL MARKET

I. INTRODUCTION

The problems of EFCA with the proposed directive appear to concentrate on the country of origin principle (article 16), the derogations thereon (article 17) and on professional insurance (article 27) as they may affect the provision of service by European consulting engineers.

II. THE INTERNATIONAL ACTIVITIES OF EUROPEAN ENGINEERING CONSULTANCY

The only recent figures on the international activities of European Engineering Consultancy at disposal are those contained in the Syntec report of 7 February 2005, from which it appears that European activities outside of France represent only 650 million € in a total turnover of 17 billion €. Thus, whereas 10.5% of total French turnover is realised abroad, only 3.78% is realised in other countries of the EU.

These figures, which should be put in a context of the relevant figures for other EU countries¹, seem to confirm a finding which EFCA made already many years ago i.e. European engineering consultants are more active in foreign third country markets than in other EU countries. A possible first explanation for the relatively high figures for export of services to countries outside the EU is the fact that the local profession in these countries was less developed and that European consultants benefited from European development programmes for third countries.

However, it is understood that the above percentages do not treat as exports to other EU countries the activities which are developed in joint venture with local consultants in those countries or through take over of a local consultant. Through the use of such channels there is substantial activity of European engineering consultants in other EU countries.

¹ FRI-Survey of architectural and consulting engineering services 1999: Statistical analysis related to the EU Services Directive
This study reveals that overall cross border European trade of EFCA members represents even less than 1%
FRI (Denmark) has carried out this annual survey between 1994 and 1999

The Commission considers this form of free movement and establishment of service providers as an “arrangement strategy”:

“Contacts with interested circles confirm these arrangement practices, and in particular those involving the establishment of partnerships with local operators in order to “renationalise” the situation and thereby, circumvent the reluctance of certain authorities to grant access to their national market” (Report on the State of the Internal Market for Services – COM (2002) 441 final of 30.07.2002, p. 68).

From the above could be concluded that the national rules for access and exercise of service activities are effective as barriers for more intra-community service activity.

III. ABOLISHMENT OF BARRIERS FOR ENGINEERING CONSULTANCY SERVICES

Research² was done on barriers for the construction industry following the publication of a draft general directive on the liability of service providers. National construction related legislation did not seem to create barriers to the provision of cross-border services or to affect the quality of consumer protection.

The Commission’s Report on the State of the Internal Market for Services (COM(2002)441) lists consulting engineers as service providers who are subject to barriers, e.g.

- nationality requirements (p. 17 – footnote 17),
- differences between the member states regarding activities considered to be “regulated professions” (p. 20 – footnote 47),
- differences regarding the fields of activity covered by a particular professional qualification (p. 21).

The question to be answered is whether the proposed directive for services will indeed contribute towards a more integrated market for engineering consultancy services and whether the proposed means are adequate.

² GAIPEC REPORT, October 1992 (construction related professions and industry sectors – Groupement des Associations InterProfessionnelles Européennes de la Construction)

IV. GENERAL COMMENTS ON THE COUNTRY OF ORIGIN PRINCIPLE

1. The country of origin principle is embedded in Chapter III of the directive concerning the free movement of services.

The introductory clause 19 of the proposed directive distinguishes clearly between the situations covered by the freedom of establishment and those covered, due to the temporary nature of the activities concerned, by the free movement of services.

Thus, the scope of application of the country of origin principle is limited to those service providers who deliver a service in another EU country without establishing themselves there.

A first possible problem is therefore the risk of abuse of the freedom to provide services by service providers who should, because of the intensity or frequency of their activities in other EU countries, establish themselves there and comply with the rules of the host country (as they may be relaxed in the meantime as a result of the implementation of Chapter II of the proposed directive).

2. The country of origin principle, now envisaged for the free movement of services exists already for the free movement of goods, which need only comply with the requirements of their EU country of origin.

Services cannot be compared to products, however, because a product, once produced, can move independently from its manufacturer. Services, on the other hand, cannot always be dissociated from their provider who, if the service has to be rendered in another country, has often to move to that other country as well. Thus the pure design activity of an engineer can be delivered in his country of origin (in the form of blue prints which are mailed to the host country where construction takes place) but he cannot fulfil his control and advisory role in the construction process without moving to the host country where the building activity takes place. The proposed directive thus deals with both the subject of the service and the provider himself. This is more complex than dealing with goods and makes the application of the country of origin principle inappropriate for services.

-
3. The country of origin principle is furthermore inconsistent with the principle applying to the posting of workers, for which the rule is applicability of at least certain rules of the host country.

If the latter has been defended by the concern for maintenance of the “acquis social” in the host country, its immediate effect, if not its objective, was also not to distort competition as a result of the influx of cheaper workers. It would appear that the principle of applicability of at least certain local rules has to be accepted in relation to service providers for the same reason.

If the host country has higher standards and professional requirements, and assuming they comply with the requirements of the proposed directive, these should apply without discrimination to all service providers whatever their origin and without regard as to whether they are established in the host country or not.

If the standards and requirements are unduly high or complex, and constitute unjustified barriers for service providers, they have to be abolished or relaxed, for both national and other EU providers no matter where they are established (cfr. article 15 of the proposed directive).

4. The proposal provides in Chapter II for the simplification of procedures and formalities applicable to access to a service activity (article 5) and prohibits authorisation schemes unless they comply with certain conditions (articles 9, 10 and 14).

The so-called “Convergence Programme” contains certain due dates for reporting obligations in this respect, but the timing for national abolition of undue requirements for service providers or for the effect of alternative European actions as envisaged in article 41.(4), is not strict.

Hence, the application of the country of origin will be effective much earlier than the possible relaxation of national administrative procedures.

In view of the confusion which the application of the country of origin may create (see e.g. item paragraph V.3. hereafter), it would seem preferable to realise the free movement of services of Chapter III of the proposal – whether on basis of a country of origin principle or of a host country principle – after, instead of before or simultaneously with, the realisation of freedom of establishment for service providers as envisaged in Chapter II of the proposal.

The obligation which the directive intends to impose on the member states for the purpose of increasing freedom of establishment and securing quality of services should be effective first and as soon as possible be the subject of the convergence programme described in Chapter IV. Only then would the adequate circumstances for the free movement of services on basis of a country of origin principles as envisaged in Chapter III be realised.

5. If the Community opts for the free movement principle prior to minimal convergence of the national systems applicable to service providers, as it has done for the free movement of products, a considerable burden will be put on the recipient of the services. He would have to familiarise himself with the rules of the country of origin in order to assess whether he prefers the service subject to these rules to the service of a provider who is subject to the well known rules of the recipient’s own country.

As the purchaser of goods imported from other EU countries, the recipient of the service would have to familiarise himself with the market of the country of origin in order to be able to compare the price/quality ratio between services not just from different providers but from different origins.

The choice for the recipient of the service (as for the purchaser of a product) will become larger but not necessarily easier. Due to the lack of convergence between the EU countries, the services will be hard to compare.

As services tend to be less standardised, their recipient will face more problems than the purchaser of goods when offered a choice between services which comply with non-harmonised requirements.

Article 26 of the proposed directive tends to assist the recipient in his quest for information on providers and recipients but does not address e.g. the language barriers which may exist!

6. The new burden for the service purchaser of comparing services from different origins and subject to different rules, may in theory be compensated by a higher quality or lower price of the “imported” service. The question is, however, whether this advantage will in practice be realised. Indeed the advantage of the service provider to render services in the host country under the same rules as in his country of origin will be a real advantage only if he can compete in the host country by offering:
 - (i) either at least the same quality of services as those offered by the national providers, for a cheaper price, or
 - (ii) a better quality for the same price.

Thus service providers from countries with low prices or high quality are the only ones which may benefit from the country of origin principle.

7. The country of origin principle is combined with a duty of the country of origin to monitor and supervise the service providers also when active abroad (articles 16.(3) and 34).

The proposal acknowledges that the supervision will be difficult for the country of origin and consequently requires the host country to give assistance and cooperate for this supervision (article 35). The experience with the posting of workers directive has confirmed the problems of combined control.

The cooperation necessarily implies an increase of administrative work of the two countries and consecutive costs which could be avoided if the rules of the host country were applied to the service providers locally active and supervised by the same country.

The choice of the country of origin rules (rather than the host country rules) for application to service providers rendering services in other EU countries without establishing themselves there, clearly is to the advantage of the service providers who want to operate European-wide.

However, their activity in the host country will create a burden for

- a. the authorities of their country of origin who will have to supervise their activity outside their territory,
- b. the authorities in the host country who will have to assist the authorities of the country of origin,
- c. the recipients of the service who will need to inquire about the rules applicable in the country of origin,

- d. the established service providers in the host country who may have a competitive disadvantage if the service provider from the country of origin has less administrative obligations, hence less costs etc.
- Who will bear the ultimate costs of a. and b.?
- Is the price or quality advantage which the recipient may hope to obtain from contracting with a service provider from another EU country worth the extra cost of gathering information (c.)?
- Does the competitive advantage of the foreign service provider (d.) not constitute a discrimination of the local providers who are, until the EU harmonises the national rules, subject to stricter rules?

V. CONSTRUCTION RELATED SERVICES AND THE COUNTRY OF ORIGIN PRINCIPLE

1. Construction is in all EU countries a highly regulated industry.

Beyond the standards and norms for products and processes which are the subject of harmonisation, most construction related professions are regulated. Construction is subject to local mandatory laws (e.g. zoning rules, health and safety rules, special professional liability regimes, some of them with penal sanctions). According to article 16.(2) of the proposed directive, the country of origin principle covers national provisions relating to access to and exercise of a service activity, but in particular also requirements governing the quality or content of the service and the provider's liability.

It is particularly difficult to distinguish, among the many rules applicable to construction, between those which are and those which are not "relating to access and exercise of a service activity" and for many mandatory rules of the place of construction it will be difficult to determine whether they are superseded by the rules of the country of origin (e.g. decennial liability in France and Belgium and mandatory insurance of professional liability for architects in Belgium).

2. Construction related services are likely to come under at least one of the derogations from the country of origin principle. E.g. article 16.(17) – specific requirements linked to the particular characteristics of the place where the service is provided and with which compliance is indispensable for reasons of public policy or public security or for the protection of public health or the environment.

The exception leaves open questions of interpretation, though, and it is to be feared that it will lead to different application in different member states.

Moreover, the question arises what relationship exists between the requirements linked to the particular characteristics of the place where the service is provided and with which compliance is indispensable for reasons of public policy/security or public health (article 17.(17)) on the

one hand, and services which present a particular risk to the health or safety of the recipient referred to in article 27, on the other hand.

If a list of the latter is to be established by the Commission (article 27.(5)), why should the Commission not also, for clarity's sake, establish the list of requirements meant in article 17.(17)? This would meet the concern of different interpretations of this article by different member states.

3. If the different service providers on a simple construction site are subject to different national rules, the recipient may well be facing either an overlap of responsibilities, quality guarantees, insurances, personal qualifications, or gaps in the cooperation between the various participants.

The recipient would be well advised to contractually agree with each of the service providers on the applicability of local law, not only to his contract but also to the professional requirements for each participant.

Article 17.(20) foresees an exception to the country of origin principle for the freedom of the parties to choose the law applicable to their contract. Query whether the parties are also free to contract out of the country of origin principle to the extent it governs non-contractual issues.

4. The country of origin principle seems to assume that the differences in regulation of service providers from one EU country to another are minor or only a matter of detail and that therefore only the law of the country of origin of the service provider applies to him even when he works temporarily abroad.

The differences between the EU countries are sometimes much more fundamental.

Thus, a possible problem for the application of the country of origin principle to a service provider who renders a service in another EU country consists in the possibly different definitions of certain types of services or professionals who usually deliver these services.

E.g. if designing a building is in the host country the monopoly of certain qualified service providers, and if a service provider is in his host country free to deliver designing services, he can design a building in the host country.

Alternatively, a consulting engineer who is not in his home country entitled to design buildings (because he is not a member of the Ordre des Architectes), will not be authorised either to deliver design services in another EU country, even if design activities are not regulated there, because the law of his country of origin does not allow him to design buildings.

The differences in national legislation concerning construction referred to in the Commission's Report on the State of Internal Market for Services (see II above; e.g. regulated activity of German Dipl. Ing.) are likely to create utmost confusion if the country of origin principle is applied to movement of construction services without prior harmonisation or effect of the Convergence Programme envisaged in Chapter VI of the Directive.

5. Although the proposed directive does not state so explicitly, the choice of the country of origin principle for application to service providers who render services outside that country, appears justified exclusively by the supposedly short term or temporary nature of the activity outside the country of origin. Otherwise there appears to be no justification for exempting a service provider from local rules which apply to everybody in the host country state who wishes to provide such service.

Who determines when the provision of services is so intense that an establishment is required? The introductory Comment nr. 19 of the proposed directive refers to the criteria which the European Court of Justice uses to determine whether a service rendered in another EU country is covered by the freedom of establishment or by freedom of movement (i.e. duration of provision of service, its regularity, periodical nature or continuity). The question is whether these criteria are appropriate for construction related services where there is a priori a minimum duration of the service and an explicit link to a specific geographical location.

VI. INSURANCE

1. Mandatory professional indemnity insurance (article 27) is considered as one of the means to guarantee the quality of the services.

It is striking that, while the Commission aims at the abolition of so-called “barriers” and red tape it envisages the introduction of new obligations, such as mandatory PI insurance. Has the Commission studied the possible impact of insurance cost on the cost of the services and the respective impact of the presently existing so-called “barriers” and of prospective mandatory insurance on the quality of services?

2. Construction presumably belongs to the services which may present a particular risk to the health and safety of the recipient or a particular financial risk to the recipient.

In view of the fact that construction projects are generally joint projects in which the services of many different providers intertwine, the question arises whether all participants in construction projects should be insured or only some of them and, in the latter case, who? E.g. at present mandatory P.I. insurance exists in Belgium only for architects because the risks created by their professional negligence are notoriously more important than the remuneration they receive for their services or, in many cases, their personal financial status. Should Belgium extend this obligation to all construction service providers or does the justification for making insurance obligatory for the sole architects comply with article 27 of the proposal? If mandatory insurance for architects does not exist in (all) other EU countries, is there really a need for the EU to impose it in all countries?

3. The insurability of certain construction services is already a problem today. Even in countries where P.I. insurance is not mandatory, construction service providers, in particular engineering consultants, find it increasingly difficult to obtain insurance. Financial conditions are disproportionate to the price of the services and many risks even uninsurable.

Is the Commission aware of this situation or has it drafted article 27, simply assuming that assuring quality of service through insurance is to be preferred over the state control presently existing through imposed registration or requirements?

4. Article 27 does not explicitly state whether, in case of provision of a service (without establishment) in another EU country, it is the country of origin or the host country which should determine whether and which P.I. insurance should be taken out. It can be deduced from article 27.(3) that in case of movement of service the country of origin principle also applies to insurance.

Since mandatory P.I. insurance in principle aims at the protection of the public or of the service recipient (and article 27.(1) confirms this principle), only the host country rule seems appropriate to cover this.

Thus, the insurance aspect is another reason to doubt whether the country of origin principle is sound.

5. Insurance cover in the field of construction is often difficult to obtain except from or through a local insurer or broker because insurers or brokers from other countries are claimed (or claim themselves) not to be familiar with the local risks and liability laws (e.g. insurance of decennial liability in Belgium).

Opening the internal market for construction services as this proposed directive intends to do, inter alia by requiring more P.I. insurance thus seems premature as long as there is no true internal market for insurance services.

6. Article 27, as all other articles of Chapter IV of the proposal require the member states to take different unilateral actions, all intended to improve or maintain the quality of services.

The introductory considerations of the proposed directive do not refer to any present or specific quality problem for construction services in the EU, however. Thus, there is no reason to assume that the present “barriers” to access and exercise of the profession do not properly ensure an adequate level of quality. Abolishing these and replacing them by new national rules on inter alia P.I. insurance, after-sales guarantees, certification and assessment by independent bodies, seems to lead to the replacement of one set of national rules by another (even if article 31 attempts to shift the burden to regulate from the member states to the professional organisations). It does not bring harmonisation any closer, and will not necessarily create more freedom for movement of services.

VII. CONCLUSION

Chapters II, IV (with the exception of article 27) and VI of the proposal are an appropriate alternative to open up the market for services, if sectoral harmonisation appears unfeasible or too slow.

Chapter III, applying the country of origin principle for free movement of services is more problematic. By simultaneously creating 23 (!) general exceptions – besides transitional derogations – to the principle, the Commission acknowledges being aware that the principle cannot be soundly applied as such throughout the entire services industry. The construction industry certainly is one for which the principle is not proper, in view of the multi-party activity on a construction project and the health and security aspects involved.

Convergence and/or harmonisation should be realised first, before free movement on basis of the country of origin principle can be achieved. Until then, the country of origin principle is inappropriate for construction services.

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer

Kronprinsessegade 8, 1306 København K. Telefon 33 93 91 91
Telefax nr. 33 11 09 13 e-mail: fsr@fsr.dk Internet: www.fsr.dk

Erhvervs- og Byggestyrelsen
Att.: Fuldmægtig Josephine Ramsing Parnas
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

E-mail: jp@ebst.dk
Nea/osj/mbl X:\Faglig\HORSVAR\2006\H047-06.doc

27. april 2006

Revideret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tjenesteydelser i det indre marked (KOM (2006)160) - *servicedirektivet*

Økonomi- og Erhvervsministeriet har ved e-mail af 5. april 2006 fremsendt ovenstående direktivforslag med anmodning om foreningens bemærkninger. Der er tale om et ændret forslag til servicedirektiv, som EU-kommissionen fremsatte den 4. april 2006

Foreningen kan bemærke følgende:

- at der i artikel 3 i det reviderede forslag til servicedirektivet, er en undtagelsesbestemmelse, der giver anden fællesskabslovgivning forrang foran direktivet. Dette må betyde, at revisordirektivet (det nye 8. direktiv) har forrang, således at ydelser omfattet af revisordirektivet falder udenfor servicedirektivets anvendelsesområde,
- at artikel 17, nr. 8 undtager aktiviteter der i et medlemsland er reserveret til en bestemt profession, mens nr. 15 i samme i artikel undtager lovpligtig revision af regnskaber fra direktivets hovedbestemmelse i artikel 16,
- yderligere er der i artikel 27 en mulighed for at kræve en ansvarsforsikring, der skal dække et eventuelt økonomisk tab. Det forekommer yderst relevant, at medlemsstaterne kan kræve forsikringsdækning for erstatningsansvar, som påføres ved fejlagtige/mangelfulde ydelser fra udenlandske revisorer, rådgivere mv. på lige fod med danske revisorer og rådgivere.

---oo0oo---

Såfremt der er spørgsmål til ovenstående, står foreningen gerne til rådighed med en uddybelse heraf.

Med venlig hilsen

Niels Ebbe Andersen
fagdirektør

Ole Steen Jørgensen
afdelingschef

Erhvervs- og Byggestyrelsen
Langelinie Alle 17
2100 København Ø.
Att.: Josephine Parnas

20.4.2006

13912
OLPR/mete

Revideret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tjenesteydelser i det indre marked - servicedirektivet

FTF har modtaget det reviderede direktivforslag om tjenesteydelser i det indre marked KOM (2006) 160, som Kommissionen har fremsat den 4. oktober, til høring.

FTF skal ikke undlade at gøre opmærksom på den korte høringsfrist, men derudover give følgende kommentarer.

FTF konstaterer med tilfredshed, at det reviderede forslag i høj grad bygger på de ændringer, der blev vedtaget i Europa-Parlamentet den 16. februar 2006, hvor det lykkedes at få bred enighed om udformningen af det omstridte direktivforslag.

Det betyder bl.a., at servicedirektivet forholder sig neutralt til arbejdsmarkedet, herunder overenskomst- og konfliktret forstået på den måde, at vilkår vedrørende løn- og øvrige ansættelsesforhold samt andre arbejdsretlige forhold er undtaget fra direktivet.

Det betyder, at det vil være danske kollektive overenskomster og aftaler, der gælder for de medarbejdere, der sendes til Danmark med henblik på at levere serviceydelser fra andre lande.

Deri ligger en principiel anerkendelse af arbejdsmarkedets parter ret til at forhandle kollektive overenskomster og aftaler om løn- og andre ansættelsesvilkår gældende for arbejde udført i Danmark, samt adgangen til at anvende lovlige konfliktmidler i tilfælde af uenighed.

FTF finder det tilfredsstillende, at Kommissionen i sit forslag har fulgt Parlamentet og fjernet det omstridte oprindelseslandsprincip.

FTF
Niels Hemmingsens Gade 12
Postboks 1169
1010 København K

Telefon 33 36 88 00
Telefax 33 36 88 80

E-mail ftf@ftf.dk
www.ftf.dk

FTF har imidlertid noteret sig, at Kommissionen har undladt at medtage den tekst, hvorefter det er op til det enkelte medlemsland at fastlægge, hvad der betragtes som tjenesteydelser af almen interesse for landets borgere. Det forhold finder FTF kritisabelt og skal opfordre den danske regering til at søge denne tekst genindsat.

FTF ser positivt på, at Kommissionen har udvidet omfanget af undtagelser, hvorefter både offentlige og private sundhedsydelser samt apoteker, sociale tjenesteydelser, skatteområdet, det audiovisuelle område, spilleområdet og vikarbureauer er undtaget.

Med venlig hilsen

Bente Sorgenfrey
Formand

Sendes pr. mail til:

Josephine Parnas
Erhvervs- og Byggestyrelsen
jp@ebst.dk

HTSI
Børsen
DK-1217 København K

Danish Chamber
of Commerce

T +45 7013 1200
F +45 7013 1201
E htsi@hts.dk
I www.htsi.dk

Dato: 11. april 2006
Deres ref.: Høring vedr. Kommissionens reviderede direktivforslag
om tjenesteydelser i det indre marked, KOM (2006) 160
(Servicedirektivet)
Vores ref.: LAK/CHS

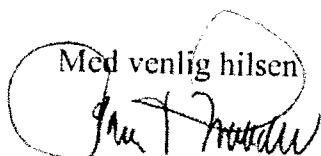
Til Erhvervs- og Byggestyrelsen

HTSI takker for muligheden for at kommentere på Kommissionens reviderede direktivforslag jf. mail af 6. april 2006.

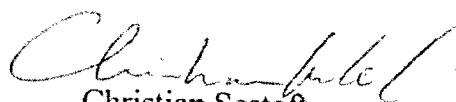
1. HTSI vil indledningsvis understrege, at vi er tilhængere af en øget liberalisering på tjenesteydelsesområdet. HTSI beklager, at det foreliggende forslag på en række punkter er stærkt udvandet i forhold til Kommissionens oprindelige forslag. Konsekvensen er, at de makroøkonomiske gevinster bliver væsentlig mindre end tidligere forventet.
2. HTSI konstaterer, at det reviderede forslag præciserer, at servicedirektivet skal være neutralt i forhold til arbejdsmarkedet, herunder overenskomst- og konfliktretten. HTSI bifalder præciseringen selvom indholdet reelt ikke er ændret i forhold til det første udspil.
3. En række serviceområder er ifølge det reviderede forslag undtaget fra direktivet. Det gælder offentlige- og private sundhedsydelser samt apoteker, sociale tjenesteydelser, skatteområdet, det audiovisuelle område, spilområdet og vikarbureauer, hvor det fortsat vil være de nationale regler som vil være gældende. HTSI finder det meget beklageligt, at man på forhånd udelukker muligheden for at udvikle nye markeder og tjenester på de pågældende områder.
4. Oprindelseslandsprincippet er i det reviderede forslag beklageligvis blevet erstattet af det mindre vidtgående princip om "frihed til at levere tjenesteydelser". HTSI ser ikke nogen væsentlig forskel på indholdet i dette princip og de nugældende traktatbestemmelser om fri bevægelighed for tjenesteydelser.

5. HTSI ser positivt på, at de oprindelige forslag om bedre vilkår for etablering af virksomhed i andre EU-lande er fastholdt, ikke mindst initiativerne om kvikskranker og muligheden for at ordne alle formaliteter i forbindelse med virksomhedsregistreringen online.
6. Det er ligeledes positivt, at medlemslandene skal kortlægge de konkrete barrierer, servicevirksomhederne udsættes for. Det er et arbejde, som HTSI vil deltage aktivt i for at sikre danske servicevirksomheder de bedst mulige erhvervsbetingelser.

Med venlig hilsen

Lars Krobæk
adm. direktør

Christian Sestoft
chefkonsulent

20. april 2006

Vedr. revideret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tjenesteydelser i det indre marked (KOM (2004)), servicedirektivet.

Håndværksrådet er af den opfattelse, at det af Kommissionen ændrede forslag til direktiv om tjenesteydelser i det indre marked udgør en betydelig svækkelse i forhold til det oprindelige forslag, idet oprindelseslandsprincippet er erstattet af en bestemmelse, jf. art. 16, om fri adgang til at udveksle tjenesteydelser på tværs af grænserne, der allerede består i henhold til EF-traktaten. Når forslaget derefter i § 16, stk. 2, forbyder medlemslandene at kræve autorisation eller tilladelser, men samtidig fremhæver, at et sådant forbud dog kan fraviges i tilfælde, hvor det vil være muligt som følge af andre bestemmelser i fremgår af direktivet selv, så vil nettovirkningen meget let kunne blive lig nul, idet der straks efter i art. 16, stk.3, henvises til, at medlemslandene kan anvende krav med hensyn til udøvelse af en tjenesteydelse, når det kan retfærdiggøres ud fra hensynet til den offentlige orden, sikkerhed, sundhed og miljøbeskyttelse.

Der er på den baggrund næppe nogen grund til at antage, at antallet af autorisationskrav i medlemslandene vil blive væsentligt færre, da autorisationskrav jo typisk er indført ud fra hensyn til den offentlige sikkerhed, sundhed m.v.

Der er på den baggrund anledning til at frygte, at servicedirektivet, hvis det vedtages i den form, som forslaget nu har, ikke vil medføre nogen øget udveksling af grænseoverskridende tjenesteydelser i det indre marked og dermed øget konkurrence, hvilket ellers er det angivne formål med forslaget.

Der er til gengæld grund til at støtte de bestemmelser om kvikskranker og om administrativ forenkling, der fortsat findes i forslagets kapitel II, ligesom det naturligvis må hilses med tilfredshed, at det ændrede forslag fastholder bestemmelserne om forbud mod visse former for autorisationskrav, krav om etablering i værtslandet og en række andre krav, selvom de for det meste allerede er forbudte i henhold til EF-traktaten. Bestemmelserne om påbegyndelse af screening med henblik på at "sanere" nationale autorisationskrav i medlemslandene kan også vise sig nyttige, hvis man vel at mærke kan gå ud fra, at det lykkes at gennemføre de gode intentioner.

De bestemmelser, der i art. 26 pålægger tjenesteydere på eget initiativ at fremlægge diverse oplysninger, vil til gengæld kunne påføre servicevirksomheder administrative byrder, hvilket ikke er acceptabelt, og Håndværksrådet går ud fra, at regeringen vil arbejde for, at forslaget udformes, så nye administrative byrder kan undgås. Det bør fortsat være sådan, at en håndværker, der f.eks. tilkaldes for at udføre en reparation i en privat bolig, fortsat ikke skal have pligt til af egen drift at fremlægge den ene eller anden form for dokumentation.

Hvad angår bestemmelsen i art. 27 om forsikring er det en forbedring set med Håndværksrådets øjne, at der ikke lægges op til, at det skal gøres obligatorisk at tegne erhvervsansvarsforsikringer, der også dækker arbejde uden for hjemlandet. Ikke desto mindre indbyder art. 27 nærmest medlemsstaterne til at stille et sådant krav, selvom det i dag er vanskeligt – og under alle forhold meget dyrt – at tegne en forsikring, der dækker ansvar for små og mellemstore virksomheders arbejde i udlandet. Små og mellemstore virksomheder arbejder normalt højst kun i et enkelt eller to andre lande uden for hjemlandet, og der vil derfor i givet fald være behov for forsikringsprodukter tilpasset til sådanne forhold, idet en forsikring dækkende hele EU ville være særligt kostbar. I det omfang medlemsstaterne vil stille sådanne forsikringskrav, vil det kunne modvirke hensigten med direktivet, nemlig at øge konkurrencen på tværs af grænserne i det indre marked.

Med forbehold af bemærkningerne vedrørende administrative byrder og forsikring vil Håndværksrådet dog kunne støtte vedtagelsen af forslaget, selvom det altså langt fra opfylder de nødvendige betingelser for at opnå et virkelig effektivt indre marked for tjenesteydelser.

Med venlig hilsen

Peter Vesterdorf
Kontorchef

Josephine Ramsing Parnas

Fra: Jakob Hüttel [jakob.huttel@koda.dk]

Sendt: 21. april 2006 11:28

Til: Josephine Ramsing Parnas

Cc: Louise Brünning Conradsen (DEP); Niels Bak; Martin Gormsen; Lise Ryberg Hoffmann; Tine Skytte Holm (E-mail)

Emne: SV: Høring vedr. Kommissionens revideret direktivforslag om tjenesteydelser

Kære Josephine Ramsing Parnas

Vedlagt fremsendes KODA/NCB's høringsvar vedrørende ovennævnte (samt 1 bilag).

Venlig hilsen

Jakob Hüttel
Juridisk konsulent

KODA, Medieafdelingen
Landemærket 23-25, Postboks 2154
DK-1016 København K
Tlf.: + 45 3330 6369 / +45 3330 6300
Fax: +45 3330 6331
E-mail: jhl@koda.dk

www.koda.dk

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Niels Bak

Sendt: 6. april 2006 09:23

Til: Jakob Hüttel; Lise Ryberg Hoffmann

Emne: VS: Høring vedr. Kommissionens revideret direktivforslag om tjenesteydelser

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Lone Holtmann **På vegne af** Info Post til KODA

Sendt: 6. april 2006 08:16

Til: Niels Bak; Martin Gormsen

Emne: VS: Høring vedr. Kommissionens revideret direktivforslag om tjenesteydelser

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Louise Brünning Conradsen (DEP) [mailto:LBC@OEM.DK]

Sendt: 5. april 2006 10:09

Til: Arbejdsgiverforeningen for Handel, Transport og Service (AHTS) ; Bibliotekarforbundet; Bryggerforeningen; Byggeriets Arbejdsgivere (BYG); Børsmæglerforeningen; CO-industri; DAKOFA; Danmarks Lærerforening; Dansk Forening for Industriens Patent- og Varemærkespecialister; Dansk Kirofaktor Forening; Dansk Magisterforening; Dansk Navigatørforening; Dansk Optikerforening; Dansk Patent- og Varemærkekonsulentforening af 1953; Dansk Psykologforening; Dansk Sygeplejeråd; Dansk Sø-Restaurationsforening; Dansk Textil Union; Dansk Transport og Logistik; Dansk Vand og Spildvands Forening; Danske Andelselskaber; Danske badagister; Danske Bioanalytikere; Danske Busvognmænd; Danske Ejendomsrådgivere; Danske Entreprenører; Danske Fysioterapeuter; Danske Kloakmestre; De danske Patentagenter Forening; De Samvirkende Købmand; Den Alm Danske Jordemoderforening; Den almindelige Danske Lægeforening; Den Danske Dyrslægeforening; Den

Landemærket 23-25
Postboks 2154
DK-1016 København K
☎ Direkte: (+45) 33 30 63 00

Telefax: (+45) 33 30 63 30
Internet: www.koda.dk
E-mail: nb@koda.dk

Erhvervs- og Byggestyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

Att.: Niels Erik D. Jensen,
International direktør

21. april 2006

Høring af revideret forslag til et servicedirektiv

Kære Niels Erik D. Jensen

KODA og NCB frygter, at servicedirektivet vil kunne få store skadevirkninger for mulighederne for at sikre, at klarering af ophavsrettigheder kan finde sted på nationalt niveau efter de regler, som er indeholdt i den danske ophavsretslov.¹

Den 10. februar 2006 skrev KODA i fællesskab med Danmarks Radio til de danske EU-parlamentarikere, for at gøre dem opmærksomme på at servicedirektivet rummer store faldgruber for den kollektive forvaltning af musikrettigheder. Vi sendte den 16. februar 2006 kopi af dette brev til økonomi- og erhvervsministeriet via e-mail. Brevet vedhæftes for nemheds skyld tillige til dette brev.

Den 16. februar 2006 var servicedirektivet til førstebehandling i EU-parlamentet.² Som led i den fælles beslutningsprocedure, skal direktivet nu behandles i Rådet.

I det følgende skitseres nogle af de bekymringer, som KODA og NCB har vedrørende servicedirektivet og kollektiv forvaltning af musikrettigheder.

Forsyningsikkerhed

Klareringen af ophavsrettigheder i Danmark er af stor betydning for de danske musikbrugere, fordi aftaleindgåelse med flere forskellige

¹ KODA og NCB er foreninger, som forvalter komponisters og tekstforfatters ophavsrettigheder til musikværker. KODA og NCB har aftaler med tilsvarende udenlandske selskaber om, at KODA og NCB kan licensere det udenlandske repertoire i Danmark. Vi licenserer ophavsrettighederne til både store og små musikbrugere lige fra Danmarks Radio og spillestederne til butikker og private brugere.

² Forslag til Europa-parlamentets og Rådets direktiv om tjenesteydelser i det indre marked (COM (2004) 2 - 2004/0001/COD)

selskaber, heriblandt udenlandske, om dele af repertoire vil være omkostningstung og medføre en legal uvished, og fordi der vil opstå en risiko for, at der er rettigheder, som det slet ikke bliver muligt for musikbrugerne at erhverve. Servicedirektivet vil med andre ord fjerne forsyningssikkerheden for danske musikbrugere.

Tilsvarende er det af stor betydning for KODA' medlemmer, at klarering af både nationalt og internationalt repertoire kan finde sted i Danmark gennem de forvaltningsselskaber, som har opnået godkendelse af Kulturministeriet efter den danske ophavsretslov. Såfremt der gives adgang til, at udenlandske forvaltningsselskaber kan klarere rettigheder uden om reglerne i den danske ophavsretslov, så vil transaktionsomkostningerne stige dramatisk med det resultat, at danske kunstnere vil lide økonomisk skade.

Kulturel mangfoldighed

KODA ønsker at værne om forsyningssikkerheden, når det gælder ophavsretligt beskyttede værker, og at sikre den kulturelle mangfoldighed. Forvaltningsselskaber er i Danmark undergivet en intens offentlig regulering bl.a. med henblik på at sikre kulturel mangfoldighed og skabe forsyningssikkerhed. En forudsætning for kulturel mangfoldighed er, at der består forsyningssikkerhed i form af sikker adgang til repertoire fra stort set hele verden.

Såfremt forsyningssikkerheden bringes i fare, så vil den legale uvished og de øgede transaktionsomkostninger til klarering af udenlandsk repertoire blive en barriere for udnyttelsen af rettigheder fx på online området og en hindring for kulturel mangfoldighed. Den manglende forsyningssikkerhed vil således indebære et samfundsmæssigt værditab.

Uvis fremtid for reglerne i den danske ophavsretslov

Virningen af servicedirektivet vil have helt uoverskuelige konsekvenser for klareringen af ophavsrettigheder i Danmark. Blandt andet vil udenlandske forvaltningsselskaber kunne operere i Danmark uden godkendelse fra Kulturministeriet, fordi udenlandske forvaltningsselskaber kun skal følge reguleringen i deres eget hjemland. Der vil også opstå tvivl om anvendeligheden af de danske aftale- og tvangslicensordninger i ophavsretsloven. Når der er tale om et område, hvor der består særlige kulturelle hensyn, og hvor der er en omfattende regulering på dansk niveau, så består der væsentlige danske interesser, som det er nødvendigt at varetage.

Behandlingen i Rådet og Kommissionens nye forslag

Der har været fremsat to relevante ændringsforslag til Kommissionens oprindelige direktivudkast – begge havde til hensigt at undtage kollektive forvaltningsselskaber fra direktivets anvendelsesområde.³

Desværre blev kun ændringen af direktivets præambel vedtaget i Europaparlamentet (ændringsforslag 16 vedrørende betragtning 10e). I den vedtagne betragtning 10e udtales blandt andet, at man bør udelukke ”tjenesteydelser, der udføres af selskaber for kollektiv forvaltning af intellektuelle ejendomsrettigheder” fra direktivet:

(10e) Man bør også udelukke audiovisuelle tjenester uanset transmissionsform, navnlig tv-radiospredningsvirksomhed, som defineret i Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv- radiospredningsvirksomhed¹, radiotjenester, filmtjenester og tjenesteydelser, der udføres af selskaber for kollektiv forvaltning af intellektuelle ejendomsrettigheder, fra dette direktivs anvendelsesområde. Disse tjenesteydelser spiller nemlig en meget vigtig rolle ved skabelsen af den europæiske kulturelle identitet og den offentlige opinionsdannelse. Bevarelse og fremme af kulturel mangfoldighed og pluralisme kræver imidlertid særlige foranstaltninger, som bør kunne tage hensyn til specifikke regionale og nationale situationer. Fællesskabet tager desuden højde for kulturelle aspekter gennem bestemmelserne i traktaten med henblik på bl.a. at respektere og fremme den europæiske kulturelle mangfoldighed. Ved styringen af audiovisuelle tjenester bør der således, samtidig med at nærhedsprincippet og fællesskabslovgivningen, især konkurrencereglerne, overholdes, tages hensyn af kulturel og social art, som gør det uhensigtsmæssigt at anvende dette direktivs bestemmelser.

Kommissionen har imidlertid valgt at forkorte denne betragtning væsentligt og har helt skrevet kollektiv forvaltning ud af betragtningen, idet den reviderede betragtning 10e i Kommissionens reviderede direktivudkast nu alene lyder:

(10e) Audiovisual services, whatever their mode of transmission, including within cinemas, should also be excluded from the scope of this Directive. Furthermore, the Directive does not apply to aids granted by Member States in the audiovisual sector which are covered by Community rules on competition.

Det er beklageligt, at Kommissionen således omskriver den tekst, som Europaparlamentet havde vedtaget om kollektiv forvaltning.

Det havde dog været mest hensigtsmæssigt, at det kom til at fremgå direkte af artikel 2, at tjenesteydelser, der leveres af selskaber, som tilbyder kollektiv forvaltning af intellektuelle ejendomsrettigheder undtages fra direktivet (for eksempel som ændringsforslag 254 vedrørende art. 2, stk. 2).

³ Ændringsforslag nr. 16 fra Udvalget om det Indre marked og Forbrugerbeskyttelse (vedrørende betragtning 10a) og ændringsforslag nr. 254 fra PSE-Gruppen (vedrørende art. 2, stk. 2).

Så vidt vi er informeret, ønsker både de Franske, Tyske og Østrigske regeringer at arbejde for en sådan løsning.

KODA og NCB opfordrer økonomi- og erhvervsministeren til at bruge Danmarks indflydelse i Rådet til at sikre, at den velfungerende danske kollektive forvaltning af musikrettigheder ikke bringes i fare af servicedirektivet.

Venlig hilsen

Niels Bak

Sendt pr. e-mail: [e-mailadresse]

[adresse]

Generaldirektøren
TV-byen
DK-2860 Søborg
T +45 3520 3040
www.dr.dk

Kenneth Plummer
D +45 3520 8012
E kp@dr.dk
10. februar 2006

Kære [EU-parlamentariker]

Vedr. undtagelse for kollektive forvaltningsselskaber i Servicedirektivet (Direktivforslaget om tjenesteydelser i det indre marked)

DR bruger hver dag mange tusinde forskellige ophavsretligt beskyttede værker i hele sin udsendelsesvirksomhed, og dermed er DR den langt største bruger af ophavsretligt beskyttede værker i Danmark. KODA er et kollektivt forvaltningsselskab, som repræsenterer et stort antal danske komponister, tekstforfattere og musikforlag, og som sørger for at danske kunstnere modtager vederlag for anvendelsen af deres musikværker og tekster.

DR og KODA frygter, at servicedirektivet vil kunne få store skadevirkninger for mulighederne for at sikre, at klarering af ophavsrettigheder kan finde sted på nationalt niveau efter de regler, som er indeholdt i den danske ophavsretslov.

Klareringen af ophavsrettigheder i Danmark er af stor betydning for DR, fordi aftaleindgåelse med flere forskellige selskaber, heriblandt udenlandske, om dele af repertoire vil være omkostningstung og medføre en legal uvished, og fordi der vil opstå en risiko for, at der er rettigheder, som det slet ikke bliver muligt for DR at erhverve. Servicedirektivet vil med andre ord fjerne forsyningsikkerheden for DR.

Tilsvarende er det af stor betydning for KODA' medlemmer, at klarering af både nationalt og internationalt repertoire kan finde sted i Danmark gennem de forvaltningsselskaber, som har opnået godkendelse af Kulturministeriet efter den danske ophavsretslov. Såfremt der gives adgang til, at udenlandske forvaltningsselskaber kan klarere rettigheder uden om reglerne i den danske ophavsretslov, så vil transaktionsomkostningerne stige dramatisk med det resultat, at danske kunstnere vil lide økonomisk skade.

DR og KODA har således en fælles interesse i at værne om forsyningssikkerheden, når det gælder ophavsretligt beskyttede værker, og i at sikre kulturel mangfoldighed. Forvaltningsselskaber er i Danmark undergivet en intens offentlig regulering bl.a. med henblik på at sikre kulturel mangfoldighed og skabe forsyningssikkerhed. En forudsætning for kulturel mangfoldighed er, at der består forsyningssikkerhed i form af sikker adgang til repertoire fra stort set hele verden.

Såfremt forsyningssikkerheden bringes i fare, så vil den legale uvished og de øgede transaktionsomkostninger til klarering af udenlandsk repertoire blive en barriere for udnyttelsen af rettigheder fx på on-line området og en hindring for kulturel mangfoldighed. Den manglende forsyningssikkerhed vil således indebære et samfundsmæssigt værditab.

Virkningen af servicedirektivet vil have helt uoverskuelige konsekvenser for klareringen af ophavsrettigheder i Danmark. Blandt andet vil udenlandske forvaltningsselskaber kunne operere i Danmark uden godkendelse fra Kulturministeriet, fordi udenlandske forvaltningsselskaber kun skal følge reguleringen i deres eget hjemland. Der vil også opstå tvivl om anvendeligheden af de danske aftale- og tvangslicensordninger i ophavsretsloven. Når der er tale om et område, hvor der består særlige kulturelle hensyn, og hvor der er en omfattende regulering på dansk niveau, så består der væsentlige danske interesser, som det er nødvendigt at varetage.

Servicedirektivet debatteres i Parlamentet på tirsdag den 14. februar 2005 og afstemningen finder sted på plenarsamlingen torsdag den 16. februar 2006. Der skal blandt andet tages stilling til et for-

slag om hvorvidt kollektive forvaltningsselskaber skal undtages servicedirektivet. Se særligt ændringsforslag nr. 16 fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse i betænkningen af 15. december 2005 samt ændringsforslag nr. 4 fra De Europæiske Socialdemokraters Gruppe fremsat den 8. februar 2006. Sidstnævnte forslag skal fremhæves, fordi det specifikt undtager "kulturelle tjenester, herunder tjenester ydet af kollektive forvaltningsselskaber af ophavsrettigheder" – ikke på grund af forslagsstillernes partitilknytning.

På ovennævnte baggrund ønsker DR og KODA i fællesskab at opfordre dig til at stemme for, at kollektive forvaltningsselskaber undtages fra servicedirektivet.

Venlig hilsen

Kenneth Plummer
Generaldirektør, DR

Niels Bak
Direktør, KODA

Spørgsmål om denne sag er velkomne og kan rettes til DR att. advokat Kaspar Lindhardt (KASP@dr.dk / +45 35 20 36 72) og til KODA, att. underdirektør Martin Gormsen (mg@koda.dk / +45 33 30 63 03).

LANDBRUGSRAADET

ERHVERVS- OG BYGGESTYRELSEN
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

21. april 2006
AGH/MJO
Tlf 33394510
Fax 33394515
agh@landbrug.dk

Att.: Josephine Ramsing Parnas (jp@ebst.dk)

Høring af revideret forslag til et servicedirektiv

Erhvervs- og Byggestyrelsen har bedt Landbrugsraadet, som medlem af EU-specialudvalg for konkurrenceevne og vækst om bemærkninger til ovennævnte. Vi takker for høringsmuligheden.

Landbrugsraadet kan sammen med SALA (Sammenslutningen Af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger) tilslutte sig det reviderede forslag til servicedirektivet og finder det særlig hensigtsmæssigt, at netop vikarbureauer fremover kun omfattes af udstationeringsdirektivet.

Med venlig hilsen
Landbrugsraadet

Anne Grete Hartwell

Erhvervspolitisk konsulent
Andels- & Erhvervsvilkår

Landsorganisationen i Danmark
Danish Confederation of Trade Unions

Islands Brygge 32D
Postboks 340
2300 København S

Telefon 3524 6000
Fax 3524 6300
E-mail lo@lo.dk

Erhvervs- og Byggestyrelsen
Att.: Fuldmægtig Josephine Ramsing Parnas
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 Østerbro

Sagsnr. 40.08-03-1427
Vores ref. TAH/hrh
Deres ref.

Den 20. april 2006

Svar på høring vedrørende servicedirektivet

Europakommissionen har den 4. april 2006 fremsat et revideret direktivforslag om tjenesteydelser i det indre marked. Erhvervs- og Byggestyrelsen har samme dag sendt en høring om det nye forslag til EU-specialudvalget for konkurrenceevne og vækst med svarfrist den 21. april 2006.

LO sender derfor dette foreløbige svar, som har været til høring i LO's arbejdsretlige udvalg, men som endnu ikke er bekræftet i LO's øverste politiske ledelse. Det vil først ske i første halvdel af maj måned. LO vil derfor senere vende tilbage, hvis der mod forventning skulle blive tale om ændringer.

Det er positivt, at Kommissionen lægger sig helt tæt op ad Europaparlamentets ændringsforslag fra den 16. februar 2006.

LO kan på den baggrund generelt indtage en positiv holdning til det genbehandlede forslag.

Det er ikke mindst positivt, at oprindelseslandsprincippet er forsvundet, og at arbejdsret og strejkeret er undtaget. Desuden er de internationalt privatretlige regler undtaget, hvilket betyder, at Danmark i princippet vil kunne kræve, at arbejdsgivere, som udstationerer arbejdstagere i Danmark, også skal overholde lovregler for persongrupper eller for arbejdsvilkår, som ikke er omfattet af udstationeringsdirektivet, når offentlige hensyn tilsiger det.

Der er dog behov for at se nærmere på, hvordan forslaget skal fortolkes på visse punkter.

Kommissionen har i artikel 1.6 fjernet Europaparlamentets udtrykkelige henvisning til overenskomster og strejkeret og til at gennemføre faglige aktioner i overensstemmelse med nationale regler. Henvisningen er dog fastholdt i betragtning 6g, og Kommissionen har også i artikel 1.7 fastholdt, at direktivet ikke berører grundlæggende nationale (og EU-charterets) rettigheder vedrørende kollektive overenskomster og strejkeret. Det er vigtigt, at de to artikler ikke kan fortolkes således, at de ikke undtager også den kollektive arbejdsret. LO vil derfor foretrække Europaparlamentets forslag til artikel 1.6.

Ifølge artikel 2.2a gælder direktivet ikke for tjenesteydelser af almen interesse. Det skal formentlig forstås som de ikke-økonomiske tjenesteydelser af almen interesse. Ellers

giver det ikke mening, at de almene økonomiske tjenesteydelser kun undtages delvist fra direktivet jf. artiklerne 15.4 og 16.1. Grunden til at Kommissionen ikke undtager de økonomiske tjenesteydelser af almen interesse helt fra direktivet er, at der ikke findes nogen klar europæisk definition af disse ydelser. De defineres i meget høj grad af de enkelte medlemsstater. En total undtagelse kunne derfor føre til vilkårlighed. I øvrigt er de økonomiske tjenesteydelser af almen interesse allerede undtaget fra EU's regler på det indre marked, hvis det er nødvendigt for, at de kan gennemføre deres almene opgaver jf. traktatens artikel 86.2. Endvidere fastslår direktivets artikel 1.2 udtrykkeligt, at direktivet ikke berører spørgsmål om liberalisering eller privatisering af disse tjenesteydelser, og artikel 1.3 fastslår, at det heller ikke berører medlemsstaternes ret til selv at definere, organisere og finansiere disse tjenesteydelser. LO kan leve med Kommissionens forslag.

Kommissionen har strøget Europaparlamentets forslag til artikel 1.5, som siger, at direktivet ikke berører tjenesteydelser, der har et velfærdsmæssigt sigte. Samtidigt har Kommissionen i sit forslag til artikel 2.2 (cg) strøget ordene "så som" og i stedet skrevet "med tilknytning til" (relating to). Dermed er den ikke-udtømmende undtagelse for sociale tjenesteydelser blevet udtømmende. Kommissionen har dog samtidigt tilføjet, at undtagelsen omfatter alle tjenesteydelser, som er knyttet til familier eller personer i nød (in need). I betragtning 10h gøres det klart, at undtagelsen omfatter disse tjenesteydelser, hvad enten de leveres af offentlige eller private tjenesteydere. Kommissionen begrundes sin ændring med, at undtagelser bør være tilstrækkeligt klart formulerede. Det kan LO være enig i, men spørgsmålet er, om Kommissionens forslag er mere klart end Europaparlamentets, eller om det blot er et forsøg på at indsnævre undtagelserne i uklart omfang. Det bør eksempelvis være klart, at undtagelsen også omfatter hjemmehjælp og lignende velfærdsydelser. LO foretrækker derfor en bredere formuleret undtagelse jf. i den sammenhæng Europaparlamentets forslag.

Uddannelsesydelser er i følge betragtning nr. 16 undtaget, når det handler om det nationale uddannelsessystem. Det offentligt finansierede uddannelsessystem er i følge betragtningen en tjenesteydelse af almen ikke-økonomisk interesse, også selvom elever eller studerende skal betale et delvist bidrag for eksempel på private skoler. Det øvrige uddannelsesmarked med for eksempel private kursusudbydere er omfattede af direktivet. LO er enig i denne betragtning.

Det er godt, at vikarbureauer er undtaget jf. artikel 2.2 (cb). LO mener fortsat, at EU bør vedtage det særlige direktivforslag om vikarbureauarbejde, som længe har ligget på Rådets bord.

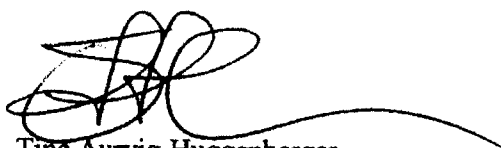
Det er også godt, at begrænsninger i værtslandets kontrolmuligheder (artikel 24 og 25) er strøget. LO vil i anden sammenhæng forholde sig nærmere til Kommissionens vejledende fortolkninger i meddelelsen af 4. april 2006 om udstationering af arbejdstagere.

LO indstiller på den baggrund til specialudvalget, at regeringen tager en positiv holdning til Kommissionens reviderede forslag. LO understreger dog, at regeringen bør arbejde for følgende præciseringer:

- Undtagelsen i artikel 1.6 skal undtage både den individuelle og den kollektive arbejdsret.

- Undtagelsen for sociale tjenesteydelser i artikel 2.2 (cg) bør gøres mere generel, så det er klart, at undtagelsen også omfatter hjemmehjælp og andre lignende velfærdsydelser jf. i denne sammenhæng Europaparlamentets forslag.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, consisting of several overlapping loops and a long horizontal stroke extending to the right.

Tine Auvig-Huggenberger
Næstformand i LO

Josephine Ramsing Parnas

Fra: Per Klok [pkl@lo.dk]
Sendt: 2. maj 2006 11:46
Til: Josephine Ramsing Parnas
Emne: rettelse

Kære Josephine Parnas

LO har sendt dig et foreløbigt høringssvar vedrørende servicedirektivet. Til din orientering bliver sagen netop i disse dage behandlet i LO's øverste ledelse. Alt tyder på en mindre stramning af ordlyden i det foreløbige høringssvar.

I de allersidste afsnit om indstillingerne fra LO ændres "bør" til "skal".

Der kommer således til at stå følgende:

LO understreger, at regeringen **skal** arbejde for følgende præciseringer:

- (uændret)
- Undtagelsen for sociale tjenesteydelser i artikel 2,2cg) **skal** gøres mere generel.....

Mvh

per Klok

Pr. e-mail: jp@ebst.dk

Erhvervs- og Byggestyrelsen
Att.: Josephine Ramsing Parnas
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

21. april 2006

Paul Bergsøes Vej 6

2600 Glostrup

Telefon 4343 6000

Telefax 4343 2103

teknig@teknig.dk

www.teknig.dk

Høring af revideret forslag til servicedirektiv

Tak for det i høring fremsendte reviderede forslag til et servicedirektiv.

Vi har forstået forslaget således, at dette fortsat ikke berører de krav, der stilles til, hvorledes f.eks. el- og vvs-arbejder udføres, således at dette fortsat skal ske efter danske forskrifter, samt at forslaget ikke hindrer opretholdelsen af de danske autorisationsregler for el- og vvs-installatører.

Vi har derfor ikke bemærkninger til forslaget.

Ref JES

jes@teknig.dk

Dir 7741 1560

Jnr 048/04

vj

Side 1/1

Med venlig hilsen

Jan Eske Schmidt